

ประภัศสร แสงศรี 2557: การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการเห็น ทักษะการดำเนินชีวิตประจำวัน การเห็นคุณค่าในตนเองและคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็นในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการทางการเห็นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์บัวทอง สว่างโสภาคกุล, M.S. 250 หน้า

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการทางการเห็นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาระดับของการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการเห็น ทักษะการดำเนินชีวิตประจำวัน การเห็นคุณค่าในตนเองและคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็น 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็นตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการเห็นและคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็น 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการดำเนินชีวิตประจำวันและคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็น 5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้พิการทางการเห็นที่เข้ารับการฟื้นฟูในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการทางการเห็นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 190 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า 1) ผู้พิการทางการเห็นได้รับฟื้นฟูสมรรถภาพทางการเห็น ทักษะการดำเนินชีวิตประจำวัน การเห็นคุณค่าในตนเองและคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็นอยู่ในระดับสูง 2) ผู้พิการทางการเห็นที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส และลักษณะการอยู่อาศัยแตกต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 .001 .01 และ .001 ตามลำดับ 3) การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการเห็นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 4) ทักษะการดำเนินชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 5) การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของผู้พิการทางการเห็น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001